

РЕШЕНИЕ

№ 196

гр. Варна, 16.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Радослав Кр. Славов

Членове: Дарина Ст. Маркова
Женя Р. Димитрова

при участието на секретаря Десислава Ив. Шинева Чипева
като разгледа докладваното от Дарина Ст. Маркова Въззивно търговско дело
№ 20213001000488 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е въззивно, образувано по жалба на Ж. СТ. К. от гр.Генерал Тошево срещу решение № 260064 от 10.05.2021г. по търг.дело № 149/20г. по описа на Добрички окръжен съд, търговско отделение, с което е осъден да заплати на „Жито – К“ ЕООД в несъстоятелност със седалище гр.Генерал Тошево сумата 13 260.30лв., представляваща обезщетение за вредите, причинени на дружеството в качеството му на управител и изразяващи се в материални липси от касовата наличност за периода от 01.03.2019г. до 01.01.2020г., както и е осъден да заплати направените по делото разноски и дължима държавна такса.

Твърди че обжалваното решение е неправилно поради противоречие с материалния и процесуалния закон – необсъждане в цялост на събраните доказателства по делото, незаконосъобразно и необосновано.

Твърди че неправилно съдът се е позовал единствено на изцяло кредитиратата съдебно-счетоводна експертиза. Излага че тя не дава конкретен и недвусмислен отговор на поставените задачи, поради което и се е

стигнало до постановяване на неправилен краен акт. Твърди че нито едно от основанията, на които се основава исковата молба не е било категорично и пълно доказано. Твърди че е предал на синдика документите, удостоверяващи разходването на исковата сума. Твърди че ищецът не е доказал пълно и главно възражението си относно истинността на представените от него документи.

Сочи че твърдението за липса на касова книга е несъстоятелно. Излага че твърдението на вещото лице, че внесените суми от собственика са с цел елиминиране формирането на салдо за недостиг, е правен извод, с който експертът излиза извън предмета на поставената задача. Твърди че внесените от него суми не са с цел елиминиране на кредитно салдо от недостиг на парични средства, а на основание чл.134 от ТЗ. Твърди че заключението е необосновано, не е обективно и същото не следва да се кредитира от съда.

Твърди че невъзможността на счетоводната експертиза да установи идентичност на плащанията за ренти с направените разходи само показва, че са налице сходни по размер и страни плащания, които не са взети предвид. Твърди че съставените на 16.12.2019г. счетоводни операции са на база разходни касови ордери за изплащане на ренти за текуща година и минали години на физически лица през 2019г. Представените касови ордери са част от отразените плащания със счетоводна статия 499/501. Соци че са предадени всички поименни ведомости за ренти по години за начислените дължими суми към физически лица. Твърди че в изпълнение на чл.133 от ЗДДС от НЧ „Стефан Караджа 1942г.“ е издадена фактура, от която ясно се вижда че основанието за възникване на задължението на „Жито К“ ЕООД е идентично с изплатената сума с операционната бележка от 30.04.2019г.

Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго, което предявения срещу него иск да бъде отхвърлен. Претендира направените по делото разноси. В съдебно заседание, редовно призован, не се явява лично, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Въззиваемата страна „Жито – К“ ЕООД в несъстоятелност със седалище гр.Генерал Тошево, чрез синдика на несъстоятелния търговец, в депозиран в срока по чл.263 ал.1 от ГПК писмен отговор, изразява становище за неоснователност на подадената жалба и моли съда да потвърди обжалваното решение. Претендира направените по делото разноси. В съдебно заседание

моли съда да потвърди обжалваното решение.

Въззивният съд, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно, и съобразно предметните предели на въззивното производство, приема за установено следното:

Предявен е осъдителен иск за попълване на масата на несъстоятелността с правно основание чл.145 ал.1 от ТЗ от „Жито К“ ЕООД в несъстоятелност, чрез синдика му, срещу Ж. СТ. К. за сумата 13 260.30лв., претендирана като причинени на дружеството вреди в качеството му на управител и представляващи липсващи в касата на дружеството парични средства от реализиран касов оборот за периода от 01.03.2019г. до 01.01.2020г.

По допустимостта на иска:

Предвидената в чл.145 от ТЗ специална имуществена отговорност на управителя е обусловена не само от мандатното, но и от органното правоотношение между него и търговското дружество и възниква при осъществяване на специфични предпоставки – виновно и противоправно неизпълнение на задълженията на управителя по повод управлението на дружеството, от което са произлезли вреди за дружеството.

Обстоятелствата, на които ищецът основа иска си насочват изцяло към фактическия състав на чл.145 от ТЗ, каквато квалификация е дадена от първата инстанция с доклада по делото, съобразно нея е постановено обжалваното решение и не е променена от въззивния съд.

Константна е съдебната практика, че наличието на решение по чл.137 ал.1 т.8 от ТЗ от съдружниците в ООД за предявяване на иск по чл.145 от ТЗ срещу управителя за причинени на дружеството вреди е предпоставка за реализиране на специалната имуществена отговорност на управителя по чл.145 от ТЗ. Решението се наслагва върху фактическия състав на деянието, от което произтича имуществената отговорност на управителя, и е предпоставка за нейното реализиране по исков ред. В качеството му на абсолютна процесуална предпоставка за предявяване на иск по чл.145 от ТЗ както срещу действащ, така и срещу бивш управител, решението по чл.137 ал.1 т.8 от ТЗ е от значение за допустимостта на иска и съдът е задължен да следи за наличието му във всеки един етап на развитието на производството.

С решение № 10 от 05.02.2020г. по търг.дело № 210/19г. по описа на ОС – Добрич, е обявена неплатежоспособността на „Жито – К“ ЕООД с начална дата 31.12.2018г. и е открито е производство по несъстоятелност. С решение № 74 от 22.07.20г. по чл.710 от ТЗ дружеството е обявено в несъстоятелност.

Искът, по който е образувано настоящето производство, е предявен от името на несъстоятелното ЕООД чрез неговия синдик и със същия е упражнено правото на дружеството за реализиране на имуществената отговорност на управителя, като евентуалното осъдително решение и присъденото обезщетение за доказаните в процеса вреди ще влезе в масата на несъстоятелността и ще послужи за удовлетворяване на приетите в производството вземания на кредитори. Реализацията на отговорността на управителя на дружеството с ограничена отговорност обаче става само въз основа на решение на общото събрание на съдружниците. Правомощието на общото събрание по чл.137 ал.1 т.8 от ТЗ за вземане на решение за предявяване на иски на дружеството срещу управителя е в изключителната компетентност на общото събрание. Поради което и независимо, че синдикът на дружеството по силата на чл.658 ал.1 т.1 и т.7 от ТЗ представлява предприятието, участва в производствата по делата на предприятието на длъжника и завежда от негово име дела, той е легитимиран да предяви и иска по чл.145 от ТЗ от името на несъстоятелното дружество, но не е легитимиран да вземе решение по чл.137 ал.1 т.8 от ТЗ. Синдикът не може да упражнява правомощията на общото събрание на съдружниците на несъстоятелния търговец. Поради което и поради липсата на взето решение от едноличния собственик на капитала за водене на иск по чл.145 от ТЗ срещу управителя на дружеството, което е липса на абсолютна процесуална предпоставка за предявяване на иска, производството по делото е недопустимо.

Действително указания за наличието на абсолютна процесуална предпоставка за водене на иска и представяне на решение на едноличния собственик на капитала по чл.137 ал.1 т.8 от ТЗ във връзка с чл.147 ал.2 от ТЗ не са давани на ищеца по делото както от първата, така и от въззивната инстанция. Но с оглед на конкретните факти по делото: дружеството е еднолично дружество с ограничена отговорност с едноличен собственик на капитала и управител на дружеството Ж.К., срещу когото е предявен иска за вреди, както и предвид оспорването на иска, допълнителното указване за

представяне на решение за водене на иск, взето от едноличния собственик на капитала срещу самия него, в качеството му на управител, би било самоцелно и лишено от смисъл. Преценката за водене на иска срещу управителя е направена от синдика, който не притежава правомощия за вземане на решение за това. Самостоятелната легитимация на синдика за предявяване на иски е изрично посочена в нормата на чл.649 ал.1 от ТЗ, а настоящият иск не е сред тях. За е допустим иск на дружеството в несъстоятелност срещу неговия управител по чл.145 от ТЗ следва да е взето решение за воденето му от съдружниците в дружеството, преди или по време на производството по несъстоятелност.

С оглед на така изложеното, съставът на въззивния съд намира предявеният иск с правно основание чл.145 от ТЗ за недопустим, поради липса на абсолютна процесуална предпоставка, поради което и обжалваното решение като постановено по недопустим иск следва да бъде обезсилено, а производството по иска прекратено.

На основание чл.78 ал.4 от ГПК и направеното искане в полза на въззивника следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на сумата 300лв., представляваща разноски за първа инстанция – възнаграждение за вещо лице и в размер на сумата 265.21лв., представлява разноски за въззивно производство – държавна такса.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 260064 от 10.05.2021г. по търг.дело № 149/20г. по описа на Окръжен съд – Добрич, търговско отделение.

ПРЕКРАТЯВА производството по осъдителния иск на „Жито – К“ ЕООД в несъстоятелност, със седалище гр.Генерал Тошево, предявен чрез синдика на дружеството, срещу Ж. СТ. К. от гр.Генерал Тошево с правно основание чл.145 от ТЗ за сумата 13 260.30лв., претендирана като причинени на дружеството вреди в качеството му на управител и представляващи липсващи в касата на дружеството парични средства от реализиран касов оборот за периода от 01.03.2019г. до 01.01.2020г.

ОСЪЖДА масата на несъстоятелността на „Жито – К“ ЕООД в

несъстоятелност със седалище гр.Генерал Тошево, ЕИК 203066737, да заплати на Ж. СТ. К. от гр.Генерал Тошево, ЕГН *****, сумата 300лв. /триста лева/, представляваща направени разноси за първа инстанция и сумата 265.21лв. /двеста шестдесет и пет лева и двадесет и една стотинки/, представляваща направени разноси за въззивна инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС на РБ при условията на чл.280 ал.1 и ал.2 от ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____